

عنوان مقاله:

مفهوم ژئوپلیتیک شیعه؛ برآیند تقابل بینادذهنی انقلاب اسلامی و جبهه ی مخالف آن

محل انتشار:

فصلنامه سیاست دفاعی، دوره 24، شماره 93 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 46

نویسندگان:

محمد ابوالفتحی - تهران دانشگاه امام حسین (ع)

فرهاد دانش نیا

فرهاد دانش نیا

حمیدرضا حشمتی جدید

خلاصه مقاله:

رخداد و پویایی انقلاب اسلامی ایران، نظام معنایی حاکم بر منطقه را در ابعاد مختلف متزلزل و قدرت های منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای منتفع از نظم موجود را دچار چالش و نگرانی ساخته است. در تعریف قدرت های منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای که از این حادثه احساس خطر می‌کنند، می‌توان از غرب با محوریت آمریکا و اسرائیل و نیز حکام محافظه کار همسو با غرب نام برد. این کشورها در قالب یک جبهه و هریک با هویتی متفاوت اما در هدفی مشترک؛ یعنی مقابله و منزوی ساختن ایران انقلابی به‌عنوان تهدید اصلی، در کنار هم - با تعریف از «خود» در قبال «دیگری»- قرار می‌گیرند. این جبهه در راستای هدف مذکور طرح ژئوپلیتیک شیعه را مطرح می‌کند که ناشی از پنداشت و یا تصور خود از این پدیده است. دیدگاه این جبهه بر آن است که ایران با حمایت از گروه‌ها و جریان‌های شیعی به دنبال مداخله در امور داخلی کشورهای منطقه و برقراری نظام‌های سیاسی شیعه در آن است. سوالی که در این مقاله مطرح می‌شود این است که شکل‌گیری مفهوم ژئوپلیتیک شیعه حاصل چه فرآیندی است؟ این مقاله با روش توصیفی- تحلیلی انجام شده است و یافت‌های تحقیق ضمن توضیح رهیافت سازه‌نگاری در درک این مساله، تاییدگر این فرضیه است که مفهوم ژئوپلیتیک شیعه برآیند تقابل بینادذهنی و ادراکی انقلاب اسلامی و مخالفان منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای آن در قالب یک جبهه در طی چند دهه گذشته است. این جبهه مخالف، مفهوم مذکور را از طریق باز تعریفی از هویت و منافع، به کنشی زبانی تبدیل و به آن دامن می‌زند.

کلمات کلیدی:

ژئوپلیتیک شیعه، سازه‌نگاری، انقلاب اسلامی، تقابل بینادذهنی، جبهه مخالف انقلاب اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1230166>

